

حمید کاویانی

● با اراده و تصمیم تازه‌ای دیگر‌بار روبه‌رو شده‌ایم؛ «کشایش جشنواره‌ای اختصاصی برای فیلم‌های اول کارگردان‌ها»...

این را جناب آقای حیدریان در سمت معاونت سینمایی ایران گفته است. خوب است، چراکه نه!...؛ اگر محرومیت برای حضور فیلم‌های اول در جشنواره فجر ایجاد نکند و جشنواره فیلم‌های اول کاملاً مستقل راه خود را بسازد و جهان خود را، اتفاق خوبی است. ولی جناب حیدریان! بهتر است به فکر چاره‌ای برای مدیریت درست فجر باشید؛ به فکر رقابت عادلانه... به فکر برگزاری درست این جشنواره ۳۶‌ساله، به فکر بلایی که فیلم‌های سازمانی به جان سینمای ما انداخته باشید.

رقابت عادلانه، می‌شود «بلال شیردانه‌ای که در قفس به نصب می‌رسد»... مگر می‌شود با اعمال نفوذ در همه‌چیز مواجه نبود؟! ... مگر می‌شود بودجه بی‌انتهای فیلم‌ساز حمایت‌شده را با زخم‌های بی‌انتهای فیلم‌ساز مستقل که با چنگ و دندان با کابوس تأمین سرمایه حداقلی برای ساخت فیلمش مواجه است، همسنگ دانست؟!؟!...

آقای حیدریان! به فکر برگزاری جشنواره مستقل برای فیلم‌های سازمانی باشید. به فکر بازسازی و مرمت دافقه مخاطب سینمای ایران باشید.

کمک کنید تولیدات سینماگران مستقل در معرفی، زیر سنگینی موج خبرسازی و حاشیه‌سازی و پروپاگانداخاموش و بی‌جان و بی‌صدا نماند. از جشنواره سینمایی فجر، یک‌بار هم که شده برای معرفی سینمای مستقل و دردمند و زخم‌خورده استفاده کنید.

چگونه می‌شود کار عوام‌لی را که هرروز به فکر تأمین نیاز مالی پشت‌صحنه فیلمشان هستند با محصول بسته‌بندی‌شده و درزوروق‌پیچیده سینماگر حمایت‌شده (که قرار نیست هیچ نگرانی‌ای داشته باشد) در رقابت دید؟!

برده آخر

لطفا به فکر باشید!

فروش آبا؛ جهان عکاسی هرروز برایش مهم‌تر و پررنگ‌تر می‌شود. تقریباً در تمام سفرهایش عکاسی می‌کند؛ به‌ویژه عکاسی طبیعت که تعبیرش از آن عکاسی «شیرین و انسانی» است و عقیده دارد چشمش را به جهانی که فراموشش کرده‌ایم، دوباره باز می‌کند. نیکی کریمی، بازیگر، کارگردان و تهیه‌کننده سینمای ایران، سال‌هاست که در کنار فعالیت‌های سینمایی، به عکاسی که معتقد است بخشی از وجودش شده، می‌پردازد. در سفرهای خارج از ایران به تمام نمایشگاه‌های مهم عکاسی جهان سر می‌زند و بسیاری از موزه‌های عکاسی را دیده، چراکه اعتقاد دارد هنرمند حوزه بصری باید تا می‌تواند ببیند و قوه بصری‌اش را تقویت کند تا خلقی تازه داشته باشد. راهنما و الهام‌بخش او در ابتدای مسیر عکاسی، آن‌طور که پیش از این گفته، عباس کیارستمی بوده؛ هنرمند محبوب قفیدی که بخش مهمی از درون‌مایه آثار نمایشگاه «گل‌مردگی»، از فقدان او تأثیر گرفته است. با نیکی کریمی، در آستانه کشایش سومین نمایشگاه عکس‌هایش - گل‌مردگی- درباره هنر عکاسی و دغدغه‌های ذهنی‌اش در این حوزه به گفت‌وگو نشسته‌ایم.

✎ از سال ۷۶ عکاسی را شروع کرده‌اید؛ یعنی ۲۰ سال تجربه عکاسی. کدام‌یک از تجربه‌های عکاسی‌تان برایتان لذت‌بخش‌تر بوده؟ بیشترین عکس‌هایی که گرفته‌اید، با چه سوزه‌هایی بوده‌اند؟

در این ۲۰ سال، به صورت مداوم عکاسی طبیعت کرده‌ام. این نوع عکاسی به‌همراه عباس کیارستمی، مستمر بوده است. از مناطق مختلف ایران عکاسی کردم. حاصل آن عکاسی‌ها، برگزاری نمایشگاه‌هم در گالری گلستان در ایران و بعد از آن گالری کورت‌یارد در امارات بود. بعد از آن تصمیم گرفتم سبک‌های دیگر عکاسی را تجربه کنم. عکس‌هایی با مضمون عشق در رم گرفتم. البته این عکس‌ها را هنوز جایی به نمایش نگذاشته‌ام. یک هفته روی این عکس‌ها کار کردم. عنوانشان «دست‌ها» بود؛ محتوایی لطیف و انسانی دارند، اما همچنان به عکاسی در سفر ادامه دادم. عکاسی درباره طبیعت یا مضامینی که به آنها علاقه داشته‌ام. بوده است. ولی تقریباً سه سال است که روی عکس‌های این نمایشگاه متمرکزم.

✎ چه سبکی از عکاسی بیشتر برایتان جذاب است؟

کار هر هنرمندی بیانگر موضوعاتی است که به آنها علاقه دارد و نشان‌دهنده این است که از لحاظ ذهنی در چه موقعیتی است و چه دغدغه‌هایی دارد. برای همین خیلی درگیر سبک نیستم.

✎ تجربه برگزاری نمایشگاه عکاسی را قبل از این، هم در ایران و هم خارج از ایران داشته‌اید. استقبال از این نمایشگاه‌ها چطور بوده و چقدر به انگیزه‌هایتان برای ادامه عکاسی کمک کرده؟ استقبال از نمایشگاه‌ها خوب بوده. هم از گلستان و هم کورت‌یارد، استقبال خیلی خوبی شد.

✎ با توجه به اینکه خودتان به‌عنوان یک هنرمند برای برگزاری چنین نمایشگاه‌هایی چه موانع و مشکلاتی بر سر راه هنرمندان وجود دارند؟ کسانی بوده‌اند که در این زمینه حامی شما باشند؟

خوشبختانه با این بخشی که می‌گوئید هیچ‌وقت روبه‌رو نبوده‌ام؛ یعنی مشکلی نداشته‌ام. لاقل در زمینه عکاسی، من چنین چیزی را تجربه نکرده‌ام، اما در زمینه‌های دیگر مثل ترجمه، مشکلات و موانعی وجود داشته؛ مثلاً کتابی ترجمه کرده‌ام که کلاً سانسور شده یا در زمینه سینما هم با چنین مشکلاتی

گپی کوتاه با نیکی کریمی در آستانه افتتاحیه سومین نمایشگاه عکس‌هایش

مدیون کیارستمی‌ام

نیکس، امیرحیدری

مواجه بوده‌ام، ولی در زمینه عکاسی و برگزاری نمایشگاه نه.

✎ چه هدفی از برگزاری نمایشگاه عکاسی «گل‌مردگی» دارید؟ این عکس‌ها در چه سال‌هایی ثبت شده‌اند و قرار است چه مفهومی را به مخاطب امروز منتقل کنند؟

در سال‌های اخیر در این زمینه مشغول اتودزدن و کارکردن بوده‌ام. این موضوع هم‌زمان شد با فوت کیارستمی در سال گذشته که در روند این مجموعه بسیار تأثیرگذار بود و تأثیر آن را در این نمایشگاه می‌بینید. در واقع به‌هم‌ریختگی‌های جهانی و اتفاقات ناخوشایندی که این روزها شاهد آن هستیم، همچنین سرخوردگی ناشی از اتفاقاتی که برای نسل من افتاده، ایده برگزاری این نمایشگاه بود. اینها موضوعاتی بودند که دست‌به‌دست هم دادند تا تصمیم بگیرم نمایشگاه گل‌مردگی را با رویکرد دغدغه‌های ذهنی این روزهایم برگزار کنم.

✎ تجربه برگزاری نمایشگاه در خارج از ایران را هم دارید؛ چه تفاوت‌هایی با برگزاری نمایشگاه در ایران دارد؟

خوشبختانه گالری‌داران ما در ایران نیز حرفه‌ای شده‌اند و به اندازه گالری‌داران خارج از کشور، دقت و بینش پیدا کرده‌اند. برای همین، به نظرم تفاوت چندانی با برگزاری گالری خارج از ایران وجود ندارد. ✎ برنامه‌های عکاسی‌تان در بلندمدت چیست؟ هدف خاصی را برای آینده عکاسی دنبال می‌کنید؟ پروژه بعدی چه زمانی کلید زده می‌شود؟ هیچ‌وقت به صورت متمرکز روی برنامه عکاسی‌هایم فکر نکرده‌ام تا برای آنها چیدمانی خاص در نظر بگیرم. عکس‌ها را می‌گیرم و بعداً به این فکر می‌کنم که برایش چه نمایشگاهی می‌شود گذاشت. ولی در این برهه علاقه دارم وقت بیشتری برای عکاسی بگذارم.

✎ نیکی کریمی جزء هنرمندان مولتی‌رول است؛ فعالیت هم‌زمان در حیطه فیلم‌سازی، عکاسی، ترجمه، بازیگری و... در ایران هنرمندانی به این شکل کم داریم و از طرف دیگر با وجودی که در همه دنیا این موضوع رایج است، معمولاً هنرمندان مولتی‌رول ایرانی با نقدهایی مواجه می‌شوند. شما هم در معرض این گونه نقدها بوده‌اید؟

به نظرم نقدکردن مشکلی ندارد؛ اما واقعیت این است که همه این حوزه‌ها به هم وابسته هستند. فیلم‌سازی، نوشتن، عکاسی و... من همیشه در زمان فعالیت‌های سینمایی، کارهای خودم را نوشته‌ام و گاهی با نویسنده‌های دیگر بازنویسی کرده‌ام. فکر می‌کنم نوشتن، فیلم‌سازی، عکاسی و ترجمه همه به هم وابسته‌اند. من هیچ‌وقت نخواستم بازیگر صرف باشم. اینها علاقه‌مندی‌های من هستند؛ کارهایی که در روز برایم لذت‌بخش‌اند و به من انگیزه می‌دهند. برای همین دنبال‌شان می‌کنم و در واقع بخشی از وجودم هستند.

✎ به‌عنوان یک زن مشهور ایرانی می‌توانید در زمینه هنرهای تجسمی پیشرفت‌های مهمی داشته

در نمایشگاه عکسی در فرهنگ‌سرای ارسباران برگزار می‌شود

کرمانشاه ادامه دارد...

گروه هنر؛ نمایشگاه عکس «کرمانشاه ادامه دارد...» مجموعه‌ای است از عکس‌های امید دیلمی و سعید مهیدی، عکاسان انجمن حمایت از حقوق کودکان که از زمان وقوع زلزله کرمانشاه تاکنون برای ارائه خدمات

حمایتی به کودکان در

مناطق زلزله‌زده حضور داشته‌اند. این عکس‌ها حاصل تجربه همراهی با افرادی است که پس از زلزله برای ادامه زندگی با بحران مواجه شده‌اند و انجمن حمایت از حقوق کودکان کوشیده تا روح

زندگی را در آنان زنده نگه دارد. از جمله اقدامات صورت‌گرفته از سوی انجمن حمایت از حقوق کودکان در این راستا می‌توان به راه‌اندازی مهدکودک سیار در

عواید حاصل از فروش این عکس‌ها صرف پروژه‌های انجمن حمایت از حقوق کودکان در کرمانشاه خواهد شد.

زیر آسمان فیروزهای

برای اصحاب رسانه اجرا می‌شود

«در مه بخوان» اکبر رادی

● گروه هنر؛ در این روزها یکی از نمایش‌نامه‌های مهم اکبر رادی به نام در مه بخوان در تالار سنگلج اجرا می‌شود که قرار است جمعه، ۲۷ بهمن، اجرای ویژه‌ای برای اصحاب رسانه داشته باشد و تا چند روز دیگر نمایشی از تاجبخش فانیان به صحنه خواهد آمد. همچنین نمایش‌های مرگ و دوشیزه و Danny روزهای جمعه و شنبه، ۲۷ و ۲۸ بهمن، به صحنه می‌روند.

هملت ودن کیشوت در تئاتر شهر

تاجبخش فانیان، استاد دانشگاه و کارگردان، در هفته آغازین اسفند نمایش «هملت و دن‌کیشوت» را در سالن اصلی مجموعه تئاتر شهر روی صحنه می‌برد. نمایش «هملت و دن‌کیشوت» به کارگردانی تاجبخش فانیان و تهیه‌کنندگی حجت سیدعلیخانی از روز ششم اسفند در سالن اصلی تئاتر شهر روی صحنه می‌رود. نمایش «هملت و دن‌کیشوت»، نوشته ژورایر خالاییان است و آندرانیک خچومیان آن را ترجمه و تاجبخش فانیان متن را برای اجرا بازنویسی کرده است. در خلاصه داستان این نمایش آمده: «هملت از فرط ترس و اندوه، دیوانه شده! حالا هم دیوانه دیگری پیدا کرده که شهسوارپرست! این شهسوار عجیب دستیار یا مهتر دیوانه‌تری نیز به‌همراه دارد! یکی از آنها در پی انواع قربانیان است تا از آنها حمایت کند، دیگری از پی او روان است و منتظر است تا سرورش جزیره یا کشوری را تسخیر کند و به او بدهد! قضیه اصلاً جدی نیست!».

در مه بخوان در سنگلج

نمایش «در مه بخوان» به نویسندگی اکبر رادی و کارگردانی مسعود طیبی، روز جمعه، ساعت ۲۰ در سالن سنگلج برای اصحاب رسانه روی صحنه خواهد رفت. نمایش «در مه بخوان» به کارگردانی مسعود طیبی در روز جمعه، ۲۷

بهمن، برای خبرنگاران و عکاسان اجرا خواهد شد. این نمایش که از مت‌های اکبر رادی، نویسنده قهار ایرانی است، برای اولین‌بار در ایران روی صحنه رفته است و مربوط به چند معلم می‌شود که در بین سال‌های ۵۰ تا ۵۳ وارد سیاه دانش و به شهری دور فرستاده می‌شوند، اما آنها به‌جای خدمت به مردم، آنان را استعمار و چپاول می‌کنند و در نهایت باعث بروز حوادثی می‌شوند. بازیگران این نمایش محمدرضا آزادفر، الهه شه‌پرست، بهروز پناهنده، بهروز کاظمی، سهیل ساعی، علیرضا حیدری، محمد صادقی، امیر احمدوند، کهدب تاراج و رضا بهرامی هستند. از همکاران و اصحاب رسانه دعوت می‌شود تا در روز جمعه، ۲۷ بهمن، ساعت ۲۰ برای اجرای مختص خبرنگاران و عکاسان حضور پیدا کنند.

مرگ و دوشیزه در بالیز

هم‌زمان با آغاز پیش‌فروش نمایش، پوستر نمایش «مرگ و دوشیزه» که کارگردانی سینا راستگو که از ۲۷ بهمن در تماشخانه بالیز روی صحنه می‌رود، رونمایی شد. طراحی پوستر این نمایش برعهده هادی جلدی است. این نمایش بر اساس نمایش‌نامه مرگ و دختر جوان، اثر آریل دورفمان و ترجمه حشمت‌الله کامرانی، توسط سینا راستگو بازنویسی شده است. راستگو سال گذشته تئاتر پرمخاطب «دشمن مردم» را روی صحنه برده بود. کمپانی تئاتر امید ایران و مؤسسه پادم آرت تهیه این نمایش را برعهده دارند. زهرا بهروزمنش، محمد حبیبی، رضا داوودوندی، محمد مسگری و منصور نصیری بازیگران این نمایش هستند. در خلاصه این نمایش آمده است: نمایش، داستانی است میان سرگذشت سه نفر، سرگذشتی تلخ که روایت قبل و بعد از انقلاب شیلی را در بطن زندگی آدم‌هایی روایت می‌کند که گاه کم شده میان زمان تنها می‌مانند. نمایشی از تنهایی، خودخواهی و عشق گمشده میان آدم‌ها، جنایاتی که زمان فقط می‌تواند آن را مخفی کند و هرگز التیام نمی‌یابد.

نمایش Danny در جشنواره میکرولیو

پنجمین نمایش جشنواره «میکرولیو» با عنوان «Danny» به نویسندگی و کارگردانی الکا هدایت در روز ۲۸ بهمن، در عمارت نوفل‌لوشاتو (ارغنون سابق) در دو سانس، ساعت ۱۸ و ۲۰ روی صحنه می‌رود. از جمله عوامل این اثر؛ بازیگران: الیکا هدایت و ژئوس تقی‌زاده، موسیقی؛ پویا پورامین، تدوین؛ ارشیا جم، اجرای دکور؛ مرتضی فاتحی و دستیار کارگردان؛ ریحانه کوثری‌مهر هستند. چهارمین دوره جشنواره «میکرولیو» از پاییز امسال از سوی گروه تئاتر لیو با همکاری مؤسسه فرهنگس، هنری نوزو هنر برگزار شده است. علاقه‌مندان برای تماشای این نمایش می‌توانند به سایت تیوال یا به آدرس: خیابان حافظ، خیابان نوفل‌لوشاتو، بعد از چهارراه رازی، نرسیده به خیابان ولیعصر، کوچه زیبا، پلاک یک، عمارت نوفل‌لوشاتو مراجعه کنند.